

водихъ по педагогическо-то рѣководство на К. У., по което съмъ нагласилъ и книгѫ Бащинъ языкъ. Повече-то статии токо-рѣчи съмъ прѣвелъ и само съмъ гы докаралъ спорядъ нашъ-тѫ потрѣбѫ. Нищо не ми побръка да прѣведѫ онова, що има общечловѣчески основы и може да ся приложи на всичкы-ты языци и на дѣца отъ всичкы-ты народности.

Като вадѫ тѣжъ книги за наши-ты начялни учители, които до сега тврѣдѣ малко сѫ обръщали внимание на пръвоначялно-то вѣспитание и учение на дѣца-та, азъ мысль, че тя може да послужи за добро рѣководство и на онъя родители, или домашни наставници, които ся завзиматъ да учатъ малкы дѣца.

Вѣрвамъ, че всякой учителъ ще склони на думы-ти ми, когато исповѣдамъ истинѣ-тѫ, че у насъ се-гашний рядъ на пръвоначялно-то учение отива много безрядно. Чясто, десятгодишни дѣца, що сѫ учили по двѣ три години, едва умѣнѣть да прочитатъ и да пишнѣть криво-лѣво. Рядко излизатъ дѣца, които да сѫ приготвени колко-годѣ за по-высоко учение. Азъ, съмъ виждалъ дѣца, които вече учатъ науки и чюжды языци, а не могатъ да прочетѣтъ право два ряда отъ нѣщо, и да разберѣтъ прочетено-то. Причина-та на това е, че дѣте-то още не ся е развило, та да може отеднажъ да усвои мысль-тѫ на прочетено-то. Въ-